

over de 15,000 Hjælpen, og hvis man skulde gøre et skønsomt Udvalg af dem fra 1864, som i Øjeblikket ere 23,000, vilde sikkert de 22,000 komme til den Side, som skulde have Penge. Jeg vil endnu en Gang protestere meget bestemt mod det Udtryk, det ærede Medlem for Odense (Marott) brugte, naar han sagde, at vi øse Penge ud af Statskassen til velhavende Folk ved denne Lejlighed. Det er saa rent urimeligt at bruge et saadant Udtryk. Hvis det ærede Medlem vilde anstille en Undersøgelse af, hvor mange af disse 6,000 der kunne regnes til velhavende Folk, vilde han komme til det Resultat, at de Summer, der tilfaldt dem, ere saa ubetydelige, de spille aldeles ingen Rolle for Statskassen og kunne ikke paa nogen Maade bruges til at hjælpe dem fra 1864, fordi de ville være forsvindende lige overfor dette Formaal. Det viste sig godt nok i 1898. Hvis det ærede Medlem vil efterse, hvor meget man i det hele taget kom til at give ud, vil han opdage, at saa godt som alle fik, uagtet man holdt sig til de trængende. Da man forsøgte at sætte Skellet, viste det sig, at der var ganske overordentlig faa velhavende, og det skal ogsaa nok vise sig nu. Naar man taler om at øse Penge ud til velhavende Folk ved denne Lov, er det et ganske urimeligt Udtryk.

Jeg skal endnu bemærke, at i § 2 staar, at Hædersgaven kan ikke begrunde en Nedsættelse af den Alderdomsunderstøttelse eller Fattigforsørgelse, der maatte tilkomme den paagældende. Vi have derved villet udtrykke, at vi selvfølgelig gaa ud fra, at Kommunerne give den Alderdomsunderstøttelse, de vilde have givet, uanset at denne Gave bliver ydet, og jeg vil udtale, at vi tør haabe, at de ikke alene ikke foretage nogen Nedsættelse af Alderdomsunderstøttelsen, men at de ogsaa gaa med til en saadan Forhøjelse, som de ad Aare vilde have givet, hvis ikke denne Gave var bleven ydet.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Marott: Den ærede Finansminister holdt ikke af det Udtryk: at øse Penge ud af Statskassen til velhavende Folk, men det kan ikke nægtes, at der er overordentlig mange eller i alt Fald mange velhavende Mennesker blandt Veteranerne fra 1848—50, og der er ikke Tvivl om, at vi vilde spare adskilligt af det foreslaaede

Beløb, hvis vi satte den Grænse mellem Trængende og ikke-trængende, som jeg har foreslaaet, hvorved der i Løbet af kortere Tid, end foreslaaet er, kunde gøres noget for Veteranerne fra 1864. Adskillige Talere mente, at Veteranerne holdt paa Hædersgaven, fordi de, som det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) sagde, aldeles ikke vilde sætte en Ære og Hæder i at faa denne Understøttelse, fordi de vare trængende. Jeg kan i saa Henseende henvise det ærede Medlem til det Andragende, der kom ind her i Fjor fra 150 Veteraner, hvis Underskrifter vare samlede i Løbet af ganske kort Tid. De androge netop om en Understøttelse og ikke om en Hædersgave, og det maa i alt Fald i nogen Grad være et Bevis paa, at det ærede Medlem ikke har Ret. Jeg er ogsaa overbevist om, at de allerfleste Mennesker udenfor nogle enkelte Veteraners Kreds ville finde, at den Form, som vi foreslaa for denne Understøttelse, er anderledes praktisk, anderledes fornuftig og hensynsfuld ogsaa lige overfor Statskassen, end Finansministerens Forslag.

Naar det ærede Medlem for Bække (Laust Rasmussen) sagde, at denne Sag havde mødt Velvillie fra alle Sider undtagen fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og fra mig, maa jeg svare, at det passer ikke. Vi have behandlet denne Sag saaledes, som jeg mener, at man bør behandle enhver Sag, som man ønsker at fremme og støtte, altsaa paa den Maade, at vi ville have den bedst mulige Form for det foreliggende Lovforslag, og for saa vidt have vi behandlet Sagen med Velvillie og ønske at fremme den paa en saadan Maade, at den kan komme de Mennesker til gode, som vi mene bør hjælpes ved dette Lovforslag. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), at han maa virkelig undskylde, at vi ogsaa i denne Sag tillade os at have en anden Mening, end han har, og tillade os under urbane Former at fremsætte vor Kritik i Tinget. Det er derfor, vi ere komne her, vi ere ikke komne for at skulle sige Ja til alt, hvad Ministrene fremsætte, men for at kritisere, hvor vi finde, at Kritik er nødvendig.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at vi